

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Boniti Arvernorvm Episcopi, ex ea quæ integra fide extat apud R. P. Surium. Claruit temporibus Theodorici 4. Francorum Regis, qui regnauit anno Domini 685. & sequentibus. Ponitur in Tabulis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Inerim verò pestis monasterium inuasit, cuius contagione, quinque mensum spatio centum & sexdecim fratres è vita sublatis, qui cum antea à S. Mauro admoniti fuissent, præclaris actionibus viam in cælum munierunt. Paulò verò post, Maurus lateris dolore correptus, beatum Deo spiritum, reddidit. Eluxit in viro illo sanctissimo egregium virtutis & religionis specimen, tanquam illique miraculorum laudibus excelluit, ut ipse suo magistro Benedicto ijs inferior nõ faisse creditur. Traditus fuit Benedicto in disciplinã, puer duodecim annorum; Vixit cum eo annis viginti; Monasterio verò suo præfuit annis 40. & diebus quatuordecim.

Centum & sexdecim fratres in monasterio quinq; mensum spatio moriuatus.

VITA S. BONITI ARVERNORVM

Episcopi, ex ea qua integra fide extat apud R. P. Surium. Claruit temporibus Theodorici 4. Francorum Regis, qui regnavit anno Domini 685. & sequentibus. Ponitur in Tabulis episcoporum Arvernensis Ecclesie, quadragesimus primus eius sedis Antistes.

Vide Notia Mart. Rom. C. Baronij, & Tom. 1. Annal.

BONITVS inclyta Aruernorum stirpe progenitus, patrem habuit Theodatũ, matrem Syagriam, claris Romanorum Senatorum ortos natalibus. Puer autem in lucem, non sine præfagio futuræ sanctitatis editus, mox litteris & ingenio multum superavit. Adolefcens deinde penetralia iuris ciuilibus exactè perferutatus, defuncto paulò post patre, ad regis aulam & ministerium concessit, vbi post alia atque alia dignitatis & honoris officia, dextrò admodũ obita, accepto à Regis manu annulo, primarium honoris gra-

15. Ianuarij.

Patria & Parentes eius.

**Fuit Præfectus
Maffiliis.**

gracia apud successorem fuit, ita ut præfectus
Maffiliensem primæ Prouinciæ illi demandatam
ubi tanta æquitate & dexteritate commissas
causas tractauit, perorauitque, ut omnium
mone eximia illius virtutes mirificè celebra-
tur. Flagrabat mira erga miseros pietate. & re-
les præcipua quadam charitate fouebat. In capite
verò munificam largitatem quis pro dignitate

**In pauperes
& captiuos
misericos.**

placare valeat? Omnes namque in seruitutem
dactos, tradito pretio in libertatè restituit, &
quis deinceps ad pretiū venderetur, aut exili-
naretur Prætoris edicto denunciavit. Hac
cordia erga alios affluebat, seuerus proprijs
sibi exactor. Carnem namq; continuis vigilijs
ieiunijs spiritui subdebat, & animū cęlestium
rum contemplationibus ad æterna erigebat.

**Sibi rigi-
dus.**

Per idem tempus frater eius germanus, Aru-
nomine, Aruernensi Ecclesię Pontifex præfuit.

**Auitus fra-
ter eius epi-
scopus Ar-
uernensis.**

& annis quindecim cum maxima virtutis optima
ne, vir humanioribus & sacris litteris egregie
structus, sedem illam administrauerat. Cum re-
morbo correptus, gregi suo à lupis timeret, &
nitum fratrem suum euocauit, & curam Eccle-
się sedulo commendauit. Bonitus quamquam
sacris muneribus, propter humilitatis studi-
se indignum reputaret. Cleri tamen, cœ-
que populi voluntate, accedente Regis calcu-
inuitus planè honorem illum admittere con-
est. Itaque magna omnium lætitia & fauore

**Succedit
Auito fratri
in Episco-
patu.**

Cathedra collocatus, & sacra Vnctione des-
butus, animarum curam suscepit: tanta hinc
& studio, quantis sanctissimus quisque possit.
Erat cunctis viuum quoddam virtutum omnium
exemplar, honore pœtificij ita ornatus, ut pompa
& omni fastu calcatis, onus immensum humeris

thineret. Mens tanto ardore ad cœlestia & æterna
 afluabat, vt corpus triduo frequenter ieiunio
 exhaustum, nullas omninò molestias sentiret. A-
 micus silentij & solitudinis, cœlesti papulo spiri-
 tum palcebat, eas sine fine delicias expetens, quæ
 ex sacro eloquio desumpre impinguant animam.
 Hinc iam ad miraculorum gloriam eius virtu-
 tes eropere, patrâruntque mirabilia; quæ & po-
 polo salutem reb. in aduersis conferebant, & Pon-
 tifici summam apud omnes auctoritatem conci-
 labant. Vicitur erat viro sancto, in Ecclesia corâ
 altissimo non reuerendus & sublimis, sed pauper
 & despectus apparere; probè intelligens, oratio-
 nem humiliantis se, nubes penetrare. Præfulatus
 insignia, tantum in loco iudicij referebat, scilicet
 ne iudicis dignitatem atque auctoritatem, nimia
 abiectione vel violaret vel minueret. Summus in
 tanta diuitiarû licentia paupertatis amator, & pe-
 regrinorû ac pauperû susceptor munificus, ac li-
 beralis. Sed cum nihil prius haberet in votis, quâ
 vt abiectionis curis omnibus, vni soli q. Deo per con-
 templationis studium assiduò vacaret, abdicato
 Episcopatu, ad magnilocense cœnobium est pro-
 fectus, vbi aliquamdiu in sanctæ religionis habi-
 tu gratissimam Deo seruitutem exhibuit. Inde ve-
 re Romam, SS. Apostolorum, Martyrumque loca
 visitaturus contendit. Ibidem autem votis Deo ri-
 te persoluitis, Lugdunum tandem reuersus, annos
 illuc quatuor, plenus desiderio & amore cœle-
 stium, æternæ vitæ gaudia prælibauit. Non mul-
 tos verò post dies podagræ dolore constrictus, le-
 cto decubuit, ac vi morbi quotidie ingrauescen-
 te, tandem carne solutus, ad beatam immortalitatem
 migravit. Corpus eius Lugduno, Aruernas (in iti-
 nere admirandis quamplurimis coruscans signis)
 trans-

Exemplatis eius vita.

Claret miraculis.

Profunda eius humilitas. Ecclesiæ. 35.

Resignat episcopatu.

Firmiter monachus.

Mortuus.

Transfertur
sacrum cor-
pus Lugdu-
no Aruer-
nas.

translarum, in Aede S. Mauritiij, iuxta altare-
torum Petri, Pauli atque Andree Apollolo-
conditum est. ibidem verò ægrotis & male-
ctis, hæctenùs eximia diuinitus conferuntur
neficia.

VITA S. HONORATI ARELATENSIS
Episcopi, ex ea quam S. Hilarius eius successor

Vide Caf.
Baron. in
Notat. Mar-
tyr. Rom.
Item Tom.
s. Annal.

lento sermone in die Natali eius, descripta
Præfuit Arelatensi Ecclesia, temporibus Theodosij
nioris, & Valentimiani tertij Imp. cum Romanus
Ecclesiam regeret Celestinus, & post eum Sixtus.
Anno videlicet Domini Natalis 426.
& sequentibus.

16. Ianuarij.
Summa no-
bilitas quæ.

CVM summum nobilitatis fastigium
ter filios Dei computari, nemoque in
lestibus gloriosior sit, quàm qui repositi
parentum stemmate, elegit sola Christi patris
tate censerì, prætermittimus auita, viri humani-
ctissimi, secularium honorum insignia commu-
morare, (qui familiæ suæ nobilitatem, vique
consulatus dignitatem prouectam, maiore pec-
ris generositate fastidiuit) quò admirandæ
virtutes, quibus in vita fuit clarissimus, clari-
nobis ante oculos proponamus.

Parentes
eius clari.

Postquàm in primis adolescentiæ ætate, bap-
tismi gratiam proprio concupierat arbitrari-
tis virtutum incrementis quotidie profecit,
prorsus diuino quodam pædagogio educatus
taretur. Cùm esset iuuenis magna ingenij feele-
tate præditus, & pater eum, quæ semel animo
gno susceperat, ab ijs nullis difficultatibus res-
hi, nullis periculis deterreri posse. perspicere
baptismate eum quamdiu potuit, auertit; tunc

Pater eum à
baptismo a-
uertere co-
natur.

gratia
que m
milita